

2) DOMADORA DE PANTERES

Adelaida Frías

www.obresdeteatre.com

- 4 pàgines -

Aquest matí, el poblet ambulat del Circ Boreal es desperta amb el rugir desesperat de les panteres. Els seus habitants es lleven, alarmats, i corren fins a les gàbies on les bèsties es revolten, afamades, davant les menjadores buides. Serafí, el domador a qui una fera va arrencar els braços ja fa molts anys, contempla amb impotència els animals furiosos. Ell, qui cada dia davant del públic estremit es tanca despullat amb les panteres i les amansa amb paraules tendres fins que vénen a llepar-lo amb afecte animal, no té mans per agafar la força ni tragar galledes. D'això se n'encarrega des de petita la seva filla, Annita Diminuta, però ha marxat aquesta nit sense deixar ni tan sols una nota de comiat.

La parella de voladors Max i Mixi, i també en Lucas el negre gegant, i fins i tot Yedric el més forçut dels acròbates búlgars, s'organitzen en torns per netejar les gàbies i donar de menjar a les bèsties que es mostren cada cop més agressives amb els desconeguts. Al circ, tots comenten en veu baixa la deserció d'Annita Diminuta, i es pregunten com pot ser que una criatura que ha crescut entre les feres, les hagi abandonat.

Annita era realment diminuta quan, als set anys, va començar a ocupar-se de les panteres. En aquella època, el pare imposava la seva llei dins de les gàbies a cops de fuet, fins que una lleona farta d'humiliacions va provocar

l'accident. L'esposa del domador, horroritzada, no va voler acostar-se mai més dels animals, i així va ser com la nena, sense que ningú li ho demanés, va repetir, com un joc, les feines que sempre havia vist fer per atendre les bèsties abandonades entre reixes. El domador Serafí la va descobrir dormint entre els cadells d'una pantera, mentre la femella l'amanyagava com a un fill més. Per això, quan l'home va cedir a les súpliques de la seva esposa i es va desfer dels lleons que l'havien atacat, va conservar les panteres, ja que havia comprès que sense el fuet existia una manera dolça de fer-se respectar. Es va guanyar així el fervor del públic com mai abans no l'havia pogut conquerir.

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com